

SỐ 1423

NGŨ PHẦN TỲ KHEO NI GIỚI BỐN

Hán dịch: Đời Lương, chùa Kiến Sơ,
Sa-môn Thích Minh Huy kết tập.

Đại tỷ Tăng lắng nghe! Mùa Xuân: thiếu một đêm thì qua một tháng, còn trong ba tháng có dư ra một đêm. Già chết đến gần, pháp Phật sắp diệt. Các đại tỷ Tăng, vì sự đắc đạo mà một lòng siêng năng tinh tấn. Vì sao? Vì chư Phật một lòng chuyên cần tinh tấn nên chứng đắc Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, huống chi các pháp thiện khác.

Cung kính chấp đôi tay Cúng
dường Đấng Thích Tôn Tôi
nay sắp nói giới
Tăng một lòng lắng nghe.
Dù chỉ một tội nhỏ
Tâm phải lo sợ lớn
Có tội một lòng sám
Sau đừng tái phạm nữa.
Tâm “Ngựa chạy đường ác”
Buông lung khó kìm giữ
Phật nói giới tu hành
Cũng như cương hàm bén.
Từ miệng, Phật giáo giới
Người thiện luôn tin nhận
Người này “Ngựa” điều thuận
Quân phiền não phá được.
Nếu không tuân lời dạy
Cũng không yêu thích giới

*Người này “Ngựa” không điêu
Chùm trong quân phiền não.
Là người giữ gìn giới
Như trâu mao thương đuôi
Buộc tâm không buông lung
Như khỉ kia xiềng giữ.
Ngày đêm thường tinh tấn
Cố cầu chân trí tuệ
Là người trong pháp Phật
Được mạng sống thanh tịnh.*

Người chưa thọ giới Cụ túc ra chưa? (Có thì y theo lời mời ra, không thì chưa: Ở đây, không có người chưa thọ giới Cụ túc). Các đại tỷ! Các Tỳ-kheo-ni không đến Bố-tát có thuyết dục và thanh tịnh không? (Có thì y lời mà chưa, không thì chưa: Ở đây không ai thuyết dục). Tăng nay hòa hợp trước làm việc gì? (Thưa: Đề Yết-ma thuyết giới)

Đại tỷ Tăng lắng nghe! Nay ngày mười lăm Bố-tát thuyết giới, Tăng một lòng thực hiện Bố-tát thuyết giới, nếu thời gian thích hợp đổi với Tăng, Tăng chấp thuận, đây là lời tác bạch.

Các Đại tỷ! Nay Bố-tát nói Ba-la-đề-mộc-xoa, tất cả cùng lắng nghe, khéo suy xét nhớ nghĩ, nếu có tội thì phải phát lồ, không tội thì im lặng. Do im lặng nên biết được, tôi và các Đại tỷ thanh tịnh. Như vị Thánh im lặng, tôi và các Đại tỷ im lặng cũng như vậy. Ba lần xướng hỏi các Tỳ-kheo-ni trong chúng như vậy. Hãy nhớ: Có tội mà không phát lồ thì phạm tội cố ý vọng ngữ. Tôi cố ý vọng ngữ, như lời Phật dạy là tôi làm ngăn cách đạo pháp. Người phát lồ thì được an lạc, không phát lồ, tôi càng chông chốt thêm sâu.

Các Đại tỷ! Tôi đã nói tựa của Giới kinh, nay hỏi: Các Đại tỷ trong đây thanh tịnh không? (Lần thứ hai, lần thứ ba cũng hỏi như vậy). Các Đại tỷ trong chúng này thanh tịnh, do im lặng. Việc này tôi ghi nhận như vậy.

TÁM PHÁP BA LA DI

Các Đại tỷ! Đây là tám pháp Ba-la-di, mỗi nửa tháng đều tụng theo trong Giới kinh:

1. Nếu Tỳ-kheo-ni cùng với các Tỳ-kheo-ni đồng học giới pháp, giới sút kém không xả theo ý muốn mà hành dâm kể cả cùng với loài súc sinh thì Tỳ-kheo-ni này phạm Ba-la-di không được sống chung.

2. Nếu Tỳ-kheo-ni, hoặc nơi xóm làng, hoặc nơi đất trống vắng, với tâm trộm cắp không cho mà lấy, hoặc bị Vua hay Đại thần bắt, hoặc

trói, hoặc giết, hoặc đuổi, mắng: Cô là giặc, kẻ tiểu nhân, kẻ ngu si thì Tỳ-kheo-ni này phạm Ba-la-di không được sống chung.

3. Nếu Tỳ-kheo-ni, đối với người hoặc giống như người, hoặc đích thân giết hoặc đưa dao hay thuốc độc cho người khác giết, hoặc sai bảo người giết, hoặc chỉ cách tự giết, đề cao cái chết, khen ngợi cái chết: “Người ơi! Sống với sự xấu xa làm gì! Chết đi còn hơn sống!”. Tùy theo tâm sát mà khởi tâm như vậy và cứ như vậy dưới mọi hình thức khác nhau, người kia do vậy phải chết thì Tỳ-kheo-ni này phạm Ba-la-di không được sống chung.

4. Nếu Tỳ-kheo-ni, không biết, không thấy pháp đầy đủ lợi ích của bậc Thánh vượt trên người mà tự xưng ta biết như vậy, ta thấy như vậy. Thời gian sau, Tỳ-kheo-ni này hoặc được hỏi hoặc không được hỏi, vì muốn loại bỏ tội, cầu sự thanh tịnh nên nói lên: Tôi không biết nói biết, không thấy nói thấy, hư cấu, dối gạt, vọng ngữ, trừ tăng thượng mạn, thì Tỳ-kheo-ni này phạm tội Ba-la-di không được sống chung.

5. Nếu Tỳ-kheo-ni, dục quá mạnh, tâm biến loạn, đồng ý cho người nam với nhiều hình thức xúc chạm, từ mái tóc trở xuống, đầu gối trở lên, vòng ra sau khuỷu tay thì Tỳ-kheo-ni này phạm Ba-la-di không được sống chung.

6. Nếu Tỳ-kheo-ni, dục quá mạnh, tâm biến loạn, đồng ý cho người nam nấm tay, nấm y, một mình cùng hẹn gặp, một mình cùng đi chung, một mình cùng đứng chung, một mình cùng trò chuyện, một mình cùng ngồi một chỗ ngồi, thân áp sát vào người nam, tâm pháp không sót pháp nào thì Tỳ-kheo-ni này phạm Ba-la-di không được sống chung.

7. Nếu Tỳ-kheo-ni, biết Tăng như pháp tác pháp Yết-ma không nhận tội cho Tỳ-kheo, các Tỳ-kheo không chung sống, không cùng làm việc, không cùng nói chuyện mà Tỳ-kheo-ni thuận theo Tỳ-kheo này. Các Tỳ-kheo-ni nói với Tỳ-kheo-ni ấy: “Này cô! Tỳ-kheo này Tăng đã tác pháp Yết-ma không nhận tội, các Tỳ-kheo không chung sống, không cùng làm việc, không cùng nói chuyện, cô đừng tùy thuận”. Can gián như vậy mà cương quyết không bỏ, nên can gián lần thứ hai, lần thứ ba. Lần thứ hai, lần thứ ba can gián, bỏ thì tốt, không bỏ thì Tỳ-kheo-ni ấy phạm Ba-la-di không được sống chung.

8. Nếu Tỳ-kheo-ni, thấy Tỳ-kheo-ni phạm Ba-la-di mà che giấu. Tỳ-kheo-ni kia, thời gian sau, còn sống hoặc chết, hoặc đi xa, hoặc bị đuổi, hoặc thôi tu, hoặc thay đổi hình sắc, nói lên lời này: “Chính tôi, trước kia, thấy cô ni kia phạm tội Ba-la-di” thì Tỳ-kheo-ni ấy phạm Ba-

la-di không được sống chung.

Các Đại tỷ! Tôi đã nói tám pháp Ba-la-di, nếu Tỳ-kheo-ni phạm mõi một giới thì không được sống chung, giống như trước kia sống thế tục và sau khi phạm tội cũng như vậy, Tỳ-kheo-ni này phạm tội Ba-la-di không được sống chung. Nay hỏi các Đại tỷ: Trong tám pháp Ba-la-di này có thanh tịnh không? (Lần thứ hai, lần thứ ba cũng hỏi như vậy). Các Đại tỷ! Đối với các giới này thanh tịnh vì im lặng. Việc này tôi ghi nhận như vậy.